

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 01 0 U 020969 25 Uvp
Sarajevo, 02.10.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Vuković Josipa, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja JP Elektroprivreda BiH - d.d. Sarajevo, Podružnica „Elektrodistribucija“ Bihać, ulica Bosanska broj 25, protiv akta broj: 01/GV-11-28/2025 od 04.04.2025. godine, tuženog Komisija za žalbe, predstavke i pritužbe Gradskog vijeća Grada Cazina, koju zastupa Gradsko pravobranilaštvo Grada Cazina, u upravnoj stvari utvrđivanja obaveze plaćanja naknade za korištenje cestovnog zemljišta, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tuženog protiv dopunske presude Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 U 020969 25 U od 03.07.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.10.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Dopunskom presudom Kantonalnog suda u Bihaću, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, odbijen je zahtjev tuženog, za naknadu troškova na ime sastava odgovora na tužbu u iznosu od =240,00 KM.

Protiv navedene dopunske presude tuženi je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke navodeći da je ista donesena uz povredu federalnog zakona, pozivajući se na odredbe člana 386. stav 1. i člana 395. Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 55. Zakona o upravnim sporovima zbog čega mu, prema načelu uspjeha u parnici pripadaju troškovi nastali povodom sastava odgovora na tužbu, posebno iz razloga što niti prvostepenim, niti drugostepenim aktom nisu povrijeđena tužiteljeva prava. Nadalje je istaknuto da odgovor na tužbu nije samo pravo, već i dužnost tuženog, jer omogućava ostvarenje načela kontradiktornosti postupka, te zaštitu prava i interesa tuženog, pri čemu bi nedostavljanje odgovora na tužbu od strane Gradskog pravobranilaštva, koje je dužno da štiti prava i interese tuženog, moglo biti shvaćeno kao neaktivnost ili zanemarivanje interesa koje zastupa. Uz pozivanje na drugačije odluke istog Kantonalnog suda konačno je predloženo da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, dopunska presuda preinači i da mu se dosude troškovi sastava odgovora na tužbu u iznosu od =240,00 KM.

Tužitelj nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz stanja spisa predmeta proizilazi da je presudom prvostepenog suda, broj: 01 0 U 020969 25 U od 02.06.2025. godine odbijena tužiteljeva tužba, kojom je traženo poništenje osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude. Nakon toga, tuženi je podnio prijedlog za donošenje dopunske odluke - rješenja o troškovima, u skladu sa članom 386. stav 1. i članom 395. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa odredbom člana 55. Zakona o upravnim sporovima iz razloga što je sud propustio da odluči o troškovima postupka. Dopunskom presudom odbijen je zahtjev za naknadu troškova na ime sastava odgovora na tužbu, jer je prvostepeni sud cijenio da se radi o jednostavnoj upravnoj stvari obzirom da se predmetna naknada koja je bila predmet spora (plaćanja naknade za korištenje zemljišta u cestovnom pojasu nerazvrstanih cesta na ime izgrađenih AB stubova i trafostanice unutar cestovnog pojasa nerazvrstanih cesta) određuje svake godine primjenom istih zakonskih i podzakonskih propisa; da se suština odgovora na tužbu svodi na ponavljanje navoda iz obrazloženja upravnih akata i ponovno citiranje zakonskih i podzakonskih propisa na osnovu kojih su odlučivali upravni organi zbog čega sadržaj odgovora na tužbu nema uticaja na ishod odlučivanja o tužbi; da sastav odgovora na tužbu nije bio neophodan, ni potreban za okončanje predmetnog upravnog spora, kao i da, za razliku od obaveze davanja odgovora na tužbu u parničnom postupku, odgovor na tužbu u upravnom sporu nije obavezna radnja zbog toga što tužena strana ne snosi nikakve posljedice ako ne dostavi odgovor na tužbu, jer se dostavljanjem tužbe na odgovor tuženoj strani omogućuje učešće u postupku, pa je odlučio kao u izreci dopunske presude.

Po ocjeni ovog Suda zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesen od strane Gradskog pravobranilaštva Grada Cazina protiv dopunske presude prvostepenog suda je neosnovan.

Naime, pravilno je prvostepeni sud cijenio da odredbama Zakona o upravnim sporovima nije propisana obaveza dostavljanja odgovora za tužbu. Za razliku od Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) čijim je članom 70. stav 1. propisano da je tuženi dužan najkasnije u roku od 30 dana, nakon prijema tužbe sa priložima, dostaviti sudu pismeni odgovor na tužbu, te odredbom člana 182. stav 1. istog Zakona propisane negativne posljedice koje za tuženog nastupaju u slučaju nedostavljanja odgovora na tužbu u propisanom roku u vidu donošenja presude kojom se usvaja tužbeni zahtjev (presude zbog propuštanja), takva situacija niti je propisana odredbama Zakona o upravnim sporovima, a niti proizilazi iz tog Zakona.

Ovo prvenstveno jer je odredbom člana 27 stav 2. Zakona o upravnim sporovima propisano da se odgovor na tužbu daje u roku koji sud odredi u svakom pojedinom slučaju (koji ne može biti duži od 20 dana), nakon čega je odredbom stava 3. istog člana propisano da je tužena strana dužna da pošalje sudu sve spise koji se

odnose na predmet, te da ako tužena strana u tom roku ne pošalje spise predmeta ili ako izjavi da ih ne može poslati, sud može riješiti stvar i bez spisa ako se tužbom pobija osporeni akt samo iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava.

Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu jasno je da je Zakonom o upravnim sporovima regulisana obaveza dostavljanja spisa, te da je samim dostavljanjem spisa omogućeno rješavanje po tužbi (a u normiranoj situaciji i bez dostavljanja spisa).

Uz navedeno, ovaj Sud ukazuje da je, budući je upravni spor specifičan u odnosu na parnični postupak, zakonodavac u članu 55. Zakona o upravnim sporovima i propisao shodnu, a ne direktnu primjenu odredbi Zakona o parničnom postupku na slučajeve koji tim zakonom nisu regulisani, pa tako i na naknadu troškova postupka.

Slijedom izloženog, pravilno je prvostepeni sud cijenio da nije postojala obaveza dostavljanja odgovora na tužbu, pri čemu je ocijenio i sadržinu konkretnog odgovora na tužbu (ističući da se radi o ponavljanju zakonskih odredbi iz rješenja) što nije uticalo na odlučivanje, te je i u tom dijelu za svoju odluku dao jasne, valjane i potpune razloge, koje prihvata i ovaj Sud.

Nesporno je da je odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku regulisano da se troškovi dosuđuju prema načelu uspjeha u parnici, odnosno da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i naknaditi troškove, te da se u smislu odredbe člana 395. istog Zakona odredbe o troškovima primjenjuju i na stranke koje zastupa pravobranilaštvo, ali je odredbom člana 387. stav 1. propisano da će pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi, sud uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice, ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, što je prvostepeni sud i učinio, pravilno cijeneći da troškovi sastava odgovora na tužbu nisu bili potrebni za vođenje predmetnog upravnog spora.

Pozivanje podnositelja zahtjeva za vanredno preispitivanje na drugačije odluke istog Kantonalnog suda nije bilo od značaja za donošenje odluke, jer se radi o odlukama koje nisu bile predmet ocjene ovog Suda, a odluke nižestepenih sudove ne obavezuju ovaj Sud.

Imajući u vidu naprijed izneseno, primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke je valjalo odbiti.

Zapisničar

Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća

Vuković Josip, s.r.